ΔΙΜΑΤΗΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ - 57 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Εἰς τὰ ἐγκαίνια ἐκλογικοῦ κέντρου τῆς ΕΔΑ - Ἡ εἰδησεογραφία εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ἔτος 13ον - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3778
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΔΙΑΤΙ ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ ἀφικνούμενον εἰς τὴν πόλιν μας ΤΟΝ ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΝ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν ΣΠΥΡΟΝ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΝ τιμῶντα σήμερον τὴν πόλιν μας διὰ τῆς ἐπισκέψεώς του. Καὶ ἰδοὺ — πέραν πάσης φιλόφρονος ὑποχρεώσεως — διατί:

Ἐκτιμῶντες τὸ ὀργανωτικὸ μυαλό του καὶ τὴν πολιτικήν του τόλμην, ἀναγνωρίζοντες δὲ καὶ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν οἰκονομικῶν του μέτρων, τὰ ὁποῖα, διὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ στρατάρχου Παπάγου, ἐφήρμοσε καὶ τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὴν πρώτην φάσιν των τὸν ἐχρέωσαν μὲ λαϊκὴν δυσφορίαν καὶ ἐξανάστασιν, ἀλλὰ μετέπειτα τὸν ἐπίστωσαν μὲ γενικὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην— ἐβέλαμεν ἕνας τέτοιος πολιτικὸς ἀρχηγὸς νὰ εὑρίσκεται μέσα στὸ μεγάλο κόμμα τῆς ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Καί, ἐνῶ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1961, εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ κύριον ἄρθρον μας, ἐκηρύσσομεν τὴν ἀνάγκην συνενώσεως ὅλων τῶν κομμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀργανικῶς εἰς ἕνα κόμμα ἢ μᾶλλον — καθὼς ἐλέγομεν — τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ μέγα καὶ ἱστορικὸν κόμμα Φιλελευθέρων, εἰς τὸ «πατρικὸ σπίτι», σὺν τῇ διακηρύξει «ὅτι μόνον νεκροὶ θὰ ἐξέλθουν πλέον ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ κόμματος αὐτοῦ», τὴν ἑπομένην 18ην Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον Η ΜΟΝΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝΩΣΙΣ ἄρθρον μας, ἐγράφομεν εἰδικῶς διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν:

«Ὁ Μαρκεζίνης; Δὲν εἶναι φιλελεύθερος ἐκ προελεύσεως. Ἀλλὰ εἶναι περισσότερον παντὸς ἄλλου φιλελεύθερος εἰς τὴν οὐσίαν, ὅπως ἀπέδειξεν ἐκ τῶν ρωμαλέων μέτρων ἀποκαταστάσεως τῆς φιλελευθέρας οἰκονομίας. Διατὶ νὰ μὴ εἰσέλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μέγα κόμμα Φιλελευθέρων καὶ ν' ἀποτελέσῃ τὴν προοδευτικὴν πτέρυγα τοῦ μέλλοντος;»

Περαιτέρω δέ, ὅταν δὲν συνετελέσθη τῆς ἐθνικοφρονος ἀντιπολιτεύσεως ἡ ἑνότης εἰς τὸ κόμμα Φιλελευθέρων (ὅπως ἡμεῖς ἐπιστεύομεν ὅτι ἐπεβάλλετο) ἀλλὰ συνεστήθη ἡ Ἕνωσις τοῦ Κέντρου, μὲ τὴν ὁποίαν, παρομοιάζων αὐτὴν μὲ τὸν «Ἕκτον Στόλον» συνέπραττεν ὁ Μαρκεζίνης, τὸν παρωμοιάσαμεν μὲ τὴν «Ἀτομοβόμβαν», τὴν προσδίδουσαν ὅλως ἐξαιρετικὴν μαχητικότητα εἰς τὸν «στόλον», διότι, πράγματι προσέφερεν ὁ Μαρκεζίνης ὄχι, βέβαια ἕνα μεγάλο κόμμα, ἀλλὰ μίαν μεγάλην πνοήν. Καὶ ἐλυπήθημεν ὅταν, μετὰ τὰς ἐκλογάς, ἀντὶ νὰ συσφιχθοῦν, ἐχαλαρώθησαν καὶ ἀκόμη διεχωρίσθησαν αἱ κατευθύνσεις τῶν ἐκλογικῶν συμμάχων.

Ἤδη, ὁ Σπῦρος Μαρκεζίνης ἀγωνίζεται μόνος του. Χαλυδδώνεται ἀπὸ τὰς δυσκολίας, ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς ἀντιξοότητας, ὁραματίζεται ἀπὸ τὴν ΑΥΡΙΟΝ, ἡ ὁποία, δίχως ἄλλο, ἀνήκει εἰς τοὺς νέους. Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν μας διὰ νὰ ἐγείρῃ, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συμμαχητῶν του, μίαν βάσιν διὰ πολιτικὴν ὕπαρξιν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν. Ἀναπολοῦντες τὸ παρελθὸν καὶ ἐνθυμούμενοι τί ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὸν τόπον, προσδλέποντες δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ γνωρίζοντες τί δύναται νὰ προσφέρῃ ὁ Σπῦρος Μαρκεζίνης, κρίνομεν ὅτι θὰ εἶναι ὄχι μόνον ΣΥΜΦΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΤΙΜΗ εἰς τὴν Ἀχαΐαν νὰ καταλάβῃ μίαν θέσιν εἰς τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν.

Ἰδοὺ διατὶ τὸν χαιρετίζομεν σήμερον. Ἀλλὰ ὄχι διὰ τοῦτο μόνον...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΧΑΛΟΣ: ΑΞΙΟΣ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸ Κόμμα Προοδευτικῶν

ΥΠΑΡΧΕΙ καὶ ἕτερος λόγος διὰ τὸν εἰλικρινῆ καὶ θερμὸν αὐτὸν χαιρετισμόν:

Ἀπέδειξεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, μὲ τὴν σύνθεσιν τοῦ συνδυασμοῦ του, ὅτι αἱ διακηρύξεις του περὶ ἀνανεώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου δὲν εἶναι «λόγος κενός», ἀλλὰ «ἔργον». Τὸ ἀπέδειξεν, εἰδικῶς, μὲ τὴν τοποθέτησιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, ἑνὸς νέου πολιτευτοῦ, ὅπως ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΧΑΛΟΣ.

Γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ νομοῦ μας. Τιμᾶ τὴν καταγωγήν του διὰ τῆς δημιουργικῆς προόδου του εἰς τὸν κοινωνικὸν στίβον. Κατακτᾶ μὲ τὴν εὐγένειαν, τὴν προσήνειαν καὶ τὸ ἦθος του. Ἐνσαρκώνει κατὰ τὸν πλέον εὐτυχῆ τρόπον τὸν λαϊκὸν πόθον τῆς ἀνανεώσεως. Εἶναι νέος. Εἶναι δραστήριος. Εἶναι δυναμικός. Εἶναι ρεαλιστής. Εἶναι εἰλικρινής. Εἶναι ἀφωσιωμένος. Εἶναι κατὰ πάντα ΑΞΙΟΣ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας εἰς τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν καὶ νὰ ἀρχίσῃ μίαν νέαν ζωήν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ἕνας ΝΕΟΣ ἄνθρωπος μέσα εἰς ἕνα ΝΕΟΝ κόμμα, ὑπὸ ἕνα ΝΕΟΝ ἀρχηγόν, δι' ἕνα ΝΕΟΝ πρόγραμμα, διὰ μίαν ΝΕΑΝ Ἑλλάδα. Ποῖος ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΙΧΑΛΟΝ, συνδυάζει τὰ πάντα;

Χαιρετίζομεν λοιπὸν τὸν Σπῦρον Μαρκεζίνην ΚΑΙ διότι ἔχει δίπλα του τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΙΧΑΛΟΝ.

Ὁ κ. Παπανδρέου εἰς Β. Ἑλλάδα ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ ρυθμίσῃ τὰ ἀγροτικὰ χρέη

"ΕΟΡΤΗ ΕΟΡΤΩΝ,, - ΛΕΓΕΙ - ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γ. Παπανδρέου ἐπεσκέφθη χθὲς τὰς πόλεις Ξάνθην, Κομοτηνὴν καὶ Ἀλεξανδρούπολιν, ὅπου ὡμίλησεν ἐνώπιον μεγάλων εἰς ὄγκον καὶ ἐνθουσιωδῶν εἰς ἐκδηλώσεις συγκεντρώσεων.

Εἰς τὴν Ξάνθην ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν ὅτι, ὅταν ἡ Ἕνωσις Κέντρου σχηματίσῃ κυβέρνησιν, μεταξὺ τῶν πρώτων μελημάτων της θὰ εἶναι ἡ κατάργησις τῆς εἰσφορᾶς, τὴν ὁποίαν σήμερον πληρώνουν οἱ ἀγρόται.

«Μίαν εὐλογίαν — προσέθεσεν ὁ κ. Παπανδρέου — τὴν ὁποίαν εἶχον ὀνειρευθῆ διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ τὴν μετέβαλεν εἰς κατάραν. Ὅταν ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν αἱ ἀγροτικαὶ ἀσφαλίσεις θὰ παρέχωνται δωρεάν. Κατ' οὐσίαν ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι τὸ μεγάλον ἀγροτικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ δίδομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι τὰ αἰτήματα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου θὰ ἔχουν τὴν προτεραιότητα. Θὰ ρυθμίσωμεν τὸ θέμα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν καὶ γενικῶς θὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν ἀγροτῶν.

»Ἡ ΕΡΕ εἶχε λησμονήσει τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν μέχρι σήμερον. Τὸν ἐνθυμεῖται μόνον, ὅταν πρόκειται νὰ τοῦ ζητήσῃ θυσίας».

Ὁμιλῶν ἐξ ἄλλου πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Χρυσουπόλεως ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας ἔτυχεν εἰς Βόρειον Ἑλλάδα εἰπὼν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῆς συγκεντρώσεως.

«Αὐτὸ τὸ ὁποῖον συμβαίνει σήμερον — ἐτόνισεν — εἶναι ἑορτὴ ἑορτῶν. Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς πανηγυρίζει διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίας. Ἀπεδείχθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν κάμνει ἐπιλογὴν τυράννων».

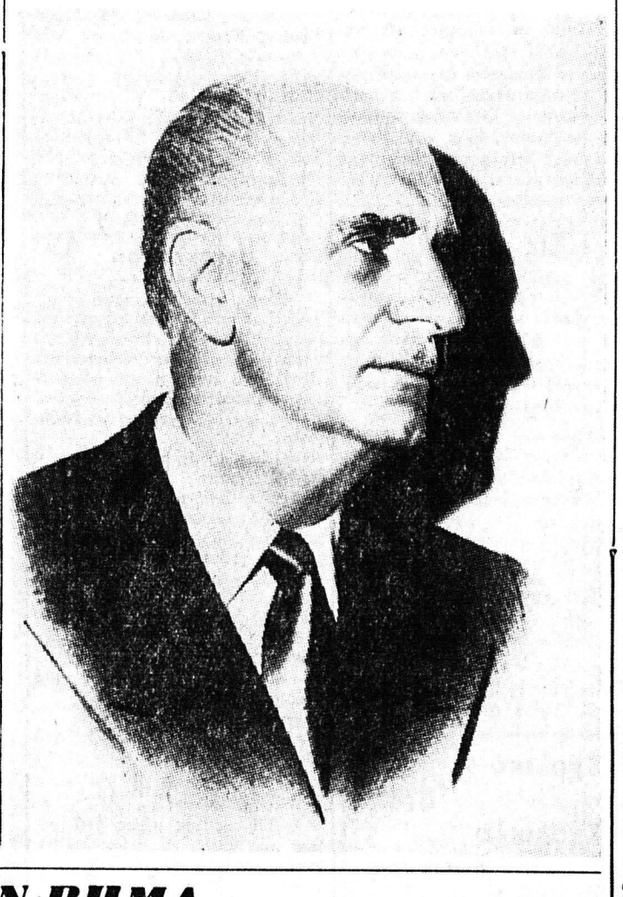

Περαιτέρω εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἦτο κυβέρνησις φαυλοκρατικὴ καὶ κυβέρνησις σκανδάλων. Δὲν ὑπῆρχεν ἰσότης. Ἦτο κυβέρνησις τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας καὶ ὄχι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὅταν ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, θὰ εἶναι κυβέρνησις ἰσότητος, κυβέρνησις τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὸ θέμα τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλίσεων, τονίσας ὅτι ἡ πρώτη, ἡ ὁποία ἔθεσε θέμα ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἦτο ἡ Ἕνωσις Κέντρου, διὰ νὰ μὲ χλευάσουν προσωπικῶς καὶ νὰ μὲ ἐμφανίσουν μὲ φέιγ-βολὰν ὡς δημαγωγόν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπέδειξεν ὅτι ἀργεῖ νὸ ἐννοήσῃ. Τώρα μόλις θέλει νὰ παρουσιάσῃ ἑαυτόν ὅτι ἐννοεῖ.

Ὁμιλῶν ἀργότερον πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κομοτηνῆς, ὁ κ. Παπανδρέου εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ἀγωνιζόμεθα ἁπλῶς διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἀγωνιζόμεθα δι' ἕνα μεγάλο ἰδεῶδες, διὰ νὰ σώσωμεν τὴν Δημοκρατίαν, διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ ΕΡΕ δὲν ἐφιλοδόξησε ποτὲ νὰ γίνῃ κόμμα. Προσεπάθησε νὰ γίνῃ καθεστὼς καὶ μάλιστα δικτατορικόν. Θέλετε ἀποδείξεις δι' αὐτό; Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ σκεφθῆτε ποία ἦτο ἡ κατάστασις ἐπὶ κυβερνήσεως Καραμανλῆ. Ὑπῆρχε μέν ἡσυχία, ἀλλὰ ἡ ἐλευθερία ἦτο ὁμοία μὲ ἐκείνην τοῦ Παραπετάσματος, ὅπου οἱ πολῖται χωρὶς νὰ διαμαρτύρωνται μεταβαίνουν καὶ ψηφίζουν τοὺς ὑποψηφίους ποὺ ὑποδεικνύει τὸ κόμμα. Μοῦ ἔλεγον εἰς τὴν Βουλήν ὅτι ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον ἀνέλαβον ἦτο δύσκολος. Μέ ἐχλεύαζον καὶ μοῦ ἔλεγον: Πῶς θὰ ἐπιτύχετε χωρὶς δυναμικὰ μέσα. Δὲν ὑπάρχουν μόνον ὑλικαὶ δυνάμεις—ἀπαντοῦσα καὶ ἀπαντῶ τώρα — ὑπάρχουν καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις. Μὲ τὰς δυνάμεις αὐτάς, ὡς ἀπέδειξα καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν συμπαράστασιν τῆς νεολαίας, ἐνικήσαμεν.

Μᾶς κατηγόρησαν ἀκόμη ὅτι ἐπροκαλούσαμεν ἀνωμαλίας μὲ τὴν πολιτικήν μας, διότι ἐζητοῦσαμεν τιμίας ἐκλογάς. Ἄλλος ἦτο ὁ καιρὸς ποὺ τὰ ἔλεγε καὶ τὸ ἔπραττε. Ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέρασε πλέον.

Τὴν 3ην Νοεμβρίου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ».

Εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν τελευταῖον σταθμὸν τῆς περιοδείας τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀνέπτυξε τὰ προβλήματα τῆς παιδείας, τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους, τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας καὶ τῆς ἀναπτύξεως βιοτεχνίας εἰς βαθμὸν εὐθυγραμμίσεως των μὲ ἐκείνας τῶν προηγμένων χωρῶν καὶ κυρίως τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἔθιξεν ἐπίσης εἰδικὰ προβλήματα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ συνέχεια τοῦ ἱστορικοῦ μας ἀναγνώσματος Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ἐξαιρετικῶς σήμερον εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Ὁ Καραμανλικὸς μῦθος τῆς ἡσυχίας - νοικοκυρωσύνης

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΣΗΜ. ΑΡ. ΦΩΤΗΛΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΗΣ Ε.Κ.

Ἡ πολιτικὴ ἐπιβίωσις τῆς ΕΡΕ καθ' ὅλην τὴν ὀκταετίαν ἐστηρίχθη ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸν μετὰ τόσου πατάγου ἀποκαλυφθέντα μηχανισμὸν τῆς βίας καὶ νοθείας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν Καραμανλικὸν μῦθον. Ὁ τελευταῖος ἔχει δύο σκέλη:

Τὸ «οἰκονομικὸν θαῦμα» (τὸ ὁποῖον διέλυσεν ὁ Γ. Παπανδρέου εἰς τὸν ἱστορικὸν λόγον του τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας ἑκατοντάδων χιλιάδων πιστῶν τῆς Δημοκρατίας) καὶ τὴν «πολιτικὴν σταθερότητα» ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει... ἀνόφελον ἐθνικὸν βίον, ἡσυχίαν, ὁμαλότητα, τάξιν καὶ ἀσφάλειαν!

Καὶ ἦτο ἀπαραίτητον αὐτὸ τὸ δεύτερον σκέλος τοῦ μύθου, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδέα ἑνὸς εὐνομουμένου κράτους εἶναι ὅ,τι περισσότερον συγκινεῖ ὄχι μόνον τὸν κόσμον τῆς Δεξιᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς σχετικῶς μικρὰν χρονικὴν ἀπόστασιν ἀπὸ ποικίλας ἐθνικὰς περιπετείας.

Ἐκήρυσσον λοιπὸν — καὶ κηρύσσουν ἀκόμη τὰ προπαγανδιστικὰ μεγάφωνα τῆς ΕΡΕ: «Καραμανλῆς θὰ πῇ ἡσυχία, νοικοκυρωσύνη. Θὰ πῇ ἐθνικὴ ἀκεραιότης καὶ ἀδιατάρακτος ἐσωτερικὴ γαλήνη».

Ἂς ἰδοῦμεν ἀμφιβόλως ἀπὸ κάποιος πληρεστέρα αὐτὸν τὸν «μεγαλονοικοκύρη», ποὺ ἐπὶ συναπτὴν ὀκταετίαν «νοικοκυρεύει» ὄχι μόνον τὰ οἰκονομικά μας, ἀλλὰ γενικώτερα τὴν ἐθνικήν μας ἑστίαν!

Καὶ ἐν πρώτοις ποίαν «τάξιν» ἐξησφάλισε, πλὴν τῆς τάξεως τῶν ὀλιγαρίθμων μανδαρίνων ποὺ λυμαίνονται τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον, θέττοντες εἰς τὰ θεμέλια τοῦ κοινωνικοῦ μας οἰκοδομήματος μὲ τὴν ἀδυσώπητον ἀνισότητα ποὺ δημιουργοῦν, τὴν θρυαλλίδα τῆς ἀναταραχῆς; Καὶ ποία τάξις δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τιμίους Ἕλληνας ὅταν δὲν εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἠθικὴ τάξις; Πῶς δύναται αὕτη νὰ εἶναι σταθερὰ καὶ ἀδιατάρακτος, ὅταν στηρίζεται εἰς τὴν παρανομίαν;

Ἑκατοντάδες καταδικαστικῶν ἀποφάσεων εἰς βάρος ὀργάνων τοῦ ἐπισήμου κράτους, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ἀνερριχήθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1961 εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας. Ἢ μήπως ἔχει ἀκόμη ἐνδυναμοῦς ὁ ἠθικὸς ψηφοφόρος τῆς Δεξιᾶς διὰ τὴν πραγματικὴν ὑπόστασιν τῶν ἀπαραδέκτων δι' ἐλεύθερα καθεστῶτα μεθόδων, ὅταν ταῦτα δὲν καταγγέλωνται ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ περιέχονται εἰς τὰ σκεπτικὰ ἐντίμων καὶ ἀδιαβλήτων δικαστῶν; Καὶ διὰ ποῖον λόγον οἱ Ἕλληνες νοικοκυραῖοι εἰς τοὺς ὁποίους τόσον ὑπολογίζει ὁ κ. Καραμανλῆς, θὰ μπιστευθοῦν τὸ νοικοκυριό τους εἰς τὸν ἰδικόν του ἀνέντιμον καὶ ἐγκληματικὸν μηχανισμόν, ὁ ὁποῖος σκοπὸν ἔχει ποδοπατῶν θεμελιώδεις ἠθικοὺς κανόνας νὰ τὸν διατηρήσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δὲν θὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του, ποὺ ἀποδεδειγμένως ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐγγύησιν εὐταξίας καὶ ὁμαλότητος; Διατὶ οἱ Ἕλληνες νοικοκυραῖοι θὰ βάλουν «τὸν λύκο νὰ φυλάξῃ τὰ πρόβατα»; Ἐξ ἄλλου ἔχουν καὶ τὴν εὐφυΐαν νὰ κάμουν τὸν ἑξῆς συλλογισμόν: Ἐφ' ὅσον εἶναι πλέον καὶ θικαστικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν στηρίζεται εἰς πραγματικὸν λαϊκὸν ἔρεισμα, ἀλλ' εἰς τὸν προαναφερθέντα μηχανισμόν, ἀσφαλῶς οἱ δυνάμενοι νὰ τὸν κινοῦν ὑπρ' αὐτοῦ εἶναι κάτι διαφορετικὸν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, οὐδεμία δεκοινότητα συμφερόντων δύνανται νὰ ἔχουν μὲ αὐτόν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι οἱ ὀλίγοι. Συνθέτουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσαν πολιτικὴν ὀλιγαρχίαν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσουν αὐτοὶ τὰ ὑπερέσοδα ἐὰν δὲν μειώσουν τὰ ἔσοδα τῶν μεσαίων ἀστικῶν τάξεων καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων; Καὶ πῶς θὰ κατοχυρώσουν, πῶς θὰ δώσουν νομιμοφάνειαν εἰς αὐτὴν τὴν ληστείαν ἐὰν δὲν διαθέτουν τὸν ἄτιμον μηχανισμὸν καὶ τὴν εὔνοιαν;

Ἀλλ' ὅ,τι περικλείει τὴν ἀδικίαν εἶναι καὶ ἐπισφαλές. Διότι ἡ συνείδησις ἑνὸς ὑπερηφάνου ἔθνους εἶναι καὶ ταυτόσημος πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς Δι-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑΣΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐκλεκτὴ ὑποψηφιότης, γνωστὴ ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων καὶ διὰ τὰ Ἐθνικὰ ζητήματα εἰς τὰ ξένα κοινοβούλια.

Μαχητικὸς ὅσον ὀλίγοι, προσηλωμένος πάντοτε εἰς τὸ καθῆκον νὰ ὑπηρετηθῇ τὸ Ἔθνος καὶ ν' ἀναλίσκεται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμπολιτῶν. Ἐφάνη ἄξιος τῆς ἐκδηλωθείσης πρὸς τὸ πρόσωπόν του ἐμπιστοσύνης εἰς προηγουμένας τρεῖς βουλευτικὰς περιόδους.

Ἡ συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ποὺ λαμβάνει, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1961 ἔφθασε τὰς 8.000, δημιουργεῖ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Δρούλια θὰ ὑπερψηφισθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Νοεμβρίου.

Ἂς ἐπιφορτίσωμεν ὅλοι μὲ σταυρὸν προτιμήσεως τὸν κ. Δρούλιαν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας εἰς τὴν νέαν Βουλὴν διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνή μας καὶ νὰ προωθηθοῦν τὰ ζητήματά μας.

Καλεῖται σύμπας Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ν' ἀκούσῃ τὸν βαρυσήμαντον λόγον ποὺ θὰ ἐκφωνήσῃ σήμερον καὶ ὥραν 8ην μ.μ. εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου τοῦ Α' καὶ ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΚ ΚΕΝΤΡΟ

Στὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐκλογικοῦ Κέντρου μας
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΩΡΑ 8 Μ.Μ.
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ ΟΛΟΙ
Ἡ Νίκη τῆς Δημοκρατίας εἶναι βεβαία

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ